

Dosarul nr. 1-3160/2023
Nr. PIGD 1-23183753-12-1-21122023

SENTINȚĂ
În numele Legii

5 aprilie 2024
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier
Cu participarea:
Procurorului

mun. Chișinău

Vitalie MOROȘANU
Daniela GRIȚCU

Olesea

BOTEZATU

Apărătorului
Părții vătămate
În lipsa:

Ion MAZUR
Virgiliu Erhan

Inculpatului *****

Judecând în ședință publică, în limba de română, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui:

***** a.n.*****, IDNP-***** domiciliat în or. Ungheni, str. Feroviară 53, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, căsătorit, fără distincții și ordine de stat,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM
Termenul de examinare a cauzei: 21 decembrie 2023 – 5 aprilie 2024.

Cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, fiind anunțat în căutare. (dosar de căutare nr. 2024420105 din 02.04.2024)

Procedura de citare legală executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Potrivit ordonanței de învinuire și rechizitoriului, inculpatul ***** este învinuit de faptul că, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: escrocheria, adică sustragerea adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare care a produs daune considerabile, în următoarele circumstanțe:

*****, la 11.10.2023, aproximativ la ora 19.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere în eroare și prin înșelăciune, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor în timp ce se afla pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 132 din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării lucrărilor de izolare a fațadei locuinței din str. Florilor 12/1 ap. 143 mun. Chișinău, a primit de la Erhan Virgiliu ca avans mijloace financiare în sumă de 3400 lei și 400 euro, (ce conform cursului BNM constituia 7717 lei), însă până la moment obligațiunile nu și le-a îndeplinit, mijloacele financiare nu a restituit, eschivându-se de la careva contacte cu victima, cauzând ultimei o daună considerabilă în sumă totală de 11117 lei.

Acțiunile lui *****, au fost calificate de organul de urmărire penală în temeiul art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: escrocheria, adică sustragerea adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare care a produs daune considerabile.

Poziția participanților la proces:

În cadrul ședinței de judecată, procurorul a solicitat recunoașterea lui ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal al RM cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate privind gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani. De aplicat în privința lui ***** măsura preventive arrest preventive până la definitivarea sentinței. Concomitent, a solicitat încasarea din contul inculpatului Tereșenco Mihail în vederea recuperării prejudiciului material cauzat părții vătămate Erhan Virgiliu în mărime de 11 117 lei.

Avocatul a solicitat achitarea inculpatului, deoarece sunt relații civile și nu se încadrează în norma penală.

Inculpatul în ședința de judecată nu a fost prezent, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu a indicat motivele neprezentării sale, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Totodată, pentru a nu admite tergiversarea examinării cauzei acesta a fost anunțat în căutare.

Partea vătămată Erhan Virgiliu în ședința de judecată a declarat că, la data de 11 octombrie 2023 căuta persoane să facă termoizolarea apartamentului. A intrat pe site 999.md a sunat pe câteva numere, unul dintre care era a lui Tereșenco Alexandru. A venit altă persoană înaintea lui, dar aproximativ Tereșenco s-a prezentat personal. A luat măsurile apartamentului, a calculat volumul de lucru, și a spus ca trebuie avans 11mii lei pentru materiale. A fost de acord cu suma data, și el pe vaiber a trimis foto cu buletinul și nr. de card pentru transfer. Banii i-a transmis personal mai în seară. După care s-au întâlnit în centru pe str. Ștefan cel Mare, unde a transmis banii și a luat un caiet unde a scris o recipisă. Că a primit suma dată să îndeplinească lucrul. A comunicat că a doua zi să înceapă lucru, dar nu a venit la serviciu. La telefonat, dar nu a răspuns la telefon. A trimis un mesaj că se simte rău și o să se prezinte săptămâna viitoare. Ulterior nu a mai răspuns la telefon, și a scris că trebuie să termine alt obiect la Ciocana după care va face comanda mea. Apoi iar l-a telefonat iar telefonul era închis. Anunțul de pe site-ul 999.md era șters. A sunat pe alt număr, dar i s-a comunicat persoane străine. Ulterior s-a adresat la poliție cu plângere.

La întrebarea procurorului a declarat că: A transmis bani în valută 400 euro și restul în lei. Prejudiciul din învinuire îl susține care este un prejudiciu considerabil, reieșind din venitul care îl are. Până în prezent bani nu i-au fost restituiți. Intenționează să depună acțiune civilă.

La întrebarea apărătorului a comunicat că pretenții prealabile nu a înaintat, doar ce a fost la poliție. Pe cale civilă nu s-a adresat.

În ședința de judecată au fost cercetate și probele scrise:

Conținutul procesului-verbal de examinare a documentului din data de 22.11.2023 prin care s-a constatat că, obiectul supus cercetării îl constituie: copia buletinul de identitate pe numele Terescenco Alexandru d.n. *****, B36057261, transmis victimei pe aplicația viber.

Copia recipisei scrisă din numele lui Terescenco Alexandr în limba rusă, cu conținut că ia avans la 11.10.2023 de la client suma de 11000 lei pentru material pe adresa Florilor 12/1 și se obligă să execute lucrul. În cazul neexecutării lucrărilor, este gata să întoarcă suma, inclusiv dobânda și cheltuielile de judecată. Este indicat IDNP *****, semnătura, *****, data întocmirii

recipisei 11.10.2023 semnatura.

Copia raportului de inspecție tehnică din 22.06.2023, poliței de asigurare din 26.06.2023 și procura din 29.08.2023 a lui Glijin A., ce împuternicește pe Sciochin P. și Terescenco A., toate pe a/m de model Volkswagen Jetta n.î. *****

Corpuri delict/mijloace materiale de probă:

Copia buletinului de identitate pe numele Terescenco Alexandru d.n. *****, *****, transmis victimei pe aplicația viber.

Copia recipisei scrisă din numele lui Terescenco Alexandr în limba rusă, cu conținut că ia avans la 11.10.2023 de la client suma de 11000 lei pentru material pe adresa Florilor 12/1 și se obligă să execute lucrul. În cazul ne executării lucrurilor, este gata să întoarcă suma, inclusiv dobânda și cheltuielile de judecată.

Copia raportului de inspecție tehnică din 22.06.2023, poliței de asigurare din 26.06.2023 și procura din 29.08.2023 a lui Glijin A., ce împuternicește pe Sciochin P. și Terescenco A., toate pe a/m de model Volkswagen Jetta n.î. ***** - anexate la materialele cauzei penale.

Instanța de judecată, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei, consideră că, învinuirea adusă inculpatului Terescenco Alexandru în baza 190 alin. (2) lit. c) CP, în ședința de judecată, nu și-a găsit confirmare, și urmează a fi achitat pe motivul că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În acest context, instanța de judecată scoate în evidență inclusiv jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut în hotărârea (Barberà, Messegué și Jabardo c. Spaniei din 6 decembrie 1988, Seria A nr. 146, § 77) că, prezumția vinovăției garantată de articolul 6 § 2 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune, că în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat, sarcina probei revenind acuzării, iar orice dubiu este interpretat în favoarea celui acuzat.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Conform jurisprudenței CEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel, CEDO a reiterat în acest sens că „(...) în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil (cauza Hiro Balani c. Spaniei, Ruis Toriho c. Spaniei, Popov nr. 2 c. Moldovei, Albina c. României etc).

Instanța de judecată atestă, că potrivit principiilor generale ale procesului penal, în cadrul procesului penal trebuie verificate de către instanțele de judecată toate probele acumulate, atât cele de acuzare, cât și cele ce dezvinovătesc persoana.

Astfel, conform probelor acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată, Tereșenco Alexandru, se învinuiește, precum că la 11.10.2023, aproximativ la ora 19.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere în eroare și prin înșelăciune, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor în timp ce se afla pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 132 din mun. Chișinău, sub pretextul efectuării lucrărilor de izolare a fațadei locuinței din str. Florilor 12/1 ap. 143 mun. Chișinău, a primit de la Erhan Virgiliu ca avans mijloace financiare în sumă de 3400 lei și 400 euro, (ce conform cursului BNM constituia 7717 lei), însă până la moment obligațiunile nu și le-a îndeplinit, mijloacele financiare nu a restituit, eschivându-se de la careva contacte cu victima, cauzând ultimei o daună considerabilă în sumă totală de 11117 lei.

Organul de urmărire penală, în drept, a calificat acțiunile lui ***** în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, după indicii calificativi: escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare care a produs daune considerabile.

Analizând în ansamblu, sub toate aspectele probele prezentate spre administrare, ale acțiunilor de urmărire penală, instanța de judecată consideră că *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală urmează să fie achitat - pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, concluzie bazată pe următoarele circumstanțe ale cauzei și prevederile legii.

Sub aspectul situației de neîntrunire a elementelor infracțiunii, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă, acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În conformitate cu art.52 alin. (1) Cod Penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art.113 Cod Penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform prevederilor alin.(1) și (2) art.101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit într-adevăr fapta imputată; or, per a contrario se încalcă principiul prezumției nevinovăției, garantat de articolul 21 din Constituție.

Instanța subliniază că, regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul.

Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Instanța de judecată examinând cauza penală, constată existența relațiilor civile dintre inculpat și partea vătămată, deoarece după cum rezultă raporturile acestora s-au format în baza relațiilor civile, în baza unui contract de prestare a serviciilor și anume inculpatul s-a angajat de a efectua lucrări de izolare a fațadei locuinței părții vătămate, astfel potrivit recipisei din 11.10.2023 și înțelegerii în formă scrisă Tereșenco Alexandru a luat ca avans suma de 3400 lei și 400 euro, pentru efectuarea lucrărilor.

Mai mult, instanța de judecată atestă că, copia recipisei scrisă din numele lui Tereșenco Alexandru în limba rusă, cu conținut că ia avans la 11.10.2023 de la client suma de 11000 lei pentru material pe adresa Florilor 12/1 și se obligă să execute lucrul. În cazul ne executării lucrărilor, este gata să întoarcă suma, inclusiv dobânda și cheltuielile de judecată. Este indicat IDNP *****, semnătura, *****, semnătura. (f.d. 14)

Tot din declarațiile părții vătămate se atestă că, a doua zi când l-a sunat, acesta nu a răspuns la telefon, însă, i-a scris mesaj pe Viber că s-a îmbolnăvit, avea febră și se simțea rău și v-a veni când va fi mai bine. Ulterior, îi scria mesaj pe viber că este ocupat, că trebuie să finiseze alt obiect și în curând va veni. Ulterior, telefonul acestuia era deconectat. Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului date la urmărirea penală se reține că, ultimul nu a manifestat comportament viclean, acesta a întocmit o recipisă datată cu 11.10.2024, prin care a confirmat că ia avans la 11.10.2023 de la client suma de 11000 lei pentru material pe adresa Florilor 12/1 și se obligă să execute lucrul. Iar, în cazul ne executării lucrărilor, este gata să întoarcă suma, inclusiv dobânda și cheltuielile de judecată.

Totodată, nu se constată că, inculpatul Tereșenco Alexandru a urmărit să-i aducă careva prejudicii părții vătămate Erhan Virgiliu, or, însăși partea vătămată, a declarat că banii în sumă de 3400 lei și 400 euro au fost dați în calitate de avans pentru efectuarea lucrărilor de izolare a fațadei locuinței, ceea ce denotă lipsa în acțiunile lui Tereșenco Alexandru a laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, ceea ce denotă lipsa elementelor infracțiunii.

Mai mult, instanța ține să evidențieze că, conform recipisei aceasta îmbracă forma unui Contract de prestări servicii care potrivit art. 1375 Cod civil, (1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate. Ceea ce nu s-a demonstrat în cadrul examinării cauzei, or, vinovăția sub formă de intenție nu a fost stabilită și dovedită dincolo de orice dubiu, în nici un fel în cazul inculpatului Tereșcenco Alexandru, or, ultimul a declarat că, este de acord să-i restituie banii, întârziindu-se cu prestarea serviciului pe motiv că a fost bolnav și avînd un alt obiect în executare, declarații susținute și de către partea vătămată în acest sens, dar nu din intenție de a prejudicia cumva partea vătămată.

Escrocheria este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. În prezenta speță dedusă judecății, inculpatul Tereșcenco Alexandru a luat de la Erhan Virgiliu suma de 3400 lei și 400 euro, în calitate de avans pentru a efectua lucrări de izolare a fațadei a apartamentului, fapt recunoscut atât de inculpat cît și de partea vătămată, prin recipisa anexată la materialele cauzei cît și din declarațiile acestora.

Prin urmare, înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cît și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi înfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan, însă, în prezenta pricină banii au fost dați în avans pentru efectuarea lucrărilor de reparație.

Prin urmare, inculpatul Tereșcenco Alexandru încă de la momentul intrării în posesia mijloacelor bănești avea drept scop să-și îndeplinească angajamentul asumat, semnând în acest sens recipisa din 11.10.2023 (f.d. 14) ceea ce denotă că, la baza raporturilor dintre partea vătămată și inculpat a stat un act civil – recipisa, iar caracterul relațiilor în viziunea instanței fiind unul „civil”.

Mai mult ca atât se constată că, Tereșcenco Alexandru nu a negat existența acestui avans, deoarece, fiind audiat la etapa urmăririi penale, acesta a declarat că, recunoaște că a luat bani de la Ehan Virgiliu, pe care se obligă să-i întoarcă în cel mai scurt timp. S-a întârziat din motiv că a fost bolnav o perioadă. (f.d. 29 verso)

Aici instanța, ține să evidențieze că, potrivit prevederilor art. 6 al Convenției Europene, potrivit căruia noțiunea de „acuză în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza Ringvold vs. Norvegia din 11.02.2003, Curtea Europeană a notat că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.

Sub incidența legii penale, urmează să fie calificate doar acele încălcări care demonstrează rea-voința și fraudă din partea făptuitorului în raport cu victima.

Subsecvent celor enunțate, fiind vorba despre o infracțiune cu componentă materială, pentru consumarea căreia este necesară și legătura de cauzalitate dintre faptă și urmări, probatoriul administrat de acuzare nu demonstrează prezența incontestabilă a acestor semne obligatorii ale laturii obiective a infracțiunii de escrocherie.

Or, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil se face luându-se în considerație două aspecte importante: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor și prezenta disponibilității efective ale făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate. Limita între relațiile civile și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei prin abuz de încredere și înșelăciune.

Reieșind din cele enunțate, instanța reiterează că, potrivit legislației în vigoare, temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 Cod Penal apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Or, atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

De asemenea, instanța reiterează că, normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiunea din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc. își demonstrează rea-u-voință în raport cu victima.

Astfel, instanța conchide că, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură. Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil.

Instanța de judecată reiterează că, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, Saunders v. Marea Britanie din 17 decembrie 1996, § 68).

Instanța statuează că, procurorul în spiritul art. 254 Cod de procedură penală, era obligat să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens, sau al probelor administrate nepertinente, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședința de judecată sub toate aspectele.

În acest sens, instanța stabilește că acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă în demonstrarea comiterii infracțiunii de către inculpat, că de către organul de urmărire penală au fost efectuate toate acțiunile necesare în sensul verificării versiunii înaintate de acesta, în scopul remedierii neajunsurilor judiciare admise la desfășurarea urmăririi penale, care ar permite să răstoarne prezumția de vinovăție sau să convingă instanța că organul de urmărire penală, conform obligației impuse de art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală, a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, a evidențiat atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului,

învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului. Faptul eschivării prezentării în ședința de judecată nu poate constitui temei de a presupune caracterul ilicit al faptelor comise de Tereșcenco Alexandru, or o asemenea ipoteză urmează fi susținută în ansamblu cu alte probe ce atestă aceeași concluzie. Asemenea probe lipsesc la dosar.

În baza raționamentelor expuse supra, conform art. 8 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, instanța statuează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al articolului 6§ 2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În acest context, instanța reține că, prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că, instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea data de către procuror.

Prin urmare, se impune achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, deoarece, pe cazul dat de către acuzare nu au fost prezentate probe suficiente, precum că inculpatul prin acțiunile sale a comis infracțiunea de escrocherie.

Din considerentele indicate, prin prisma tuturor probelor analizate și cercetate minuțios în ședința de judecată, instanța reține că, învinuirea adusă inculpatului Tereșcenco Alexandru în comiterea faptei imputate, nu a fost confirmată.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că inculpatul Tereșcenco Alexandru urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârșirea infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) CP în legătură că fapta sa nu întrunește elementele acestei infracțiuni.

De asemenea, instanța concretizează că, anume prin adoptarea acestei sentințe de achitare, bazată pe verticalitate, adevăr, fapte, probe și calificări corecte se realizează actul de justiție, care în consecință garantează echidistant tuturor cetățenilor, indiferent de poziția și caracterizarea lor social, apărarea demnității lor, a drepturilor și libertăților omului, legalitatea și echitatea socială.

La materialele cauzei penale nu se atestă existența cărorva cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 1) - 3) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite, lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Dat fiind că arma ridicată în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Bloșenco Rodion este interzisă în circulație, iar potrivit pct.2 din rubrica „Concluzii” din raportul de expertiză nr.34/12/1-R-3058 din 10.10.2023, rezultă că arma de model „Toz-8M” cu numărul de marcat 8054, este în stare de funcționare și utilă pentru trageri”, instanța va dispune transmiterea acesteia în termen de 10 zile de la devenirea definitivă a sentinței Comisiei de Stat pentru evaluarea, bonificarea și rebutarea armelor, prin intermediul angajaților IGP cu atribuții în domeniu, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1447 din 30 decembrie 2016.

Corpurile delictelor recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 22.11.2023 - copia buletinului de identitate pe numele Terescenco Alexandru d.n. *****, *****, transmis victimei pe aplicația viber. Copia recipisei scrisă din numele lui Terescenco Alexandru în limba rusă, Copia raportului de inspecție tehnică din 22.06.2023, poliției de asigurare din 26.06.2023 și procura din 29.08.2023 a lui Glijin A. – a se păstra în continuare la materialele cauzei.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. 341, 384, 385, 390 alin. (1) pct. 3, 392- 396, Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

*****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, se achită în legătură cu faptul că fapta sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Potrivit dispoziției art.390 alin.(3) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Se revocă măsura aplicată prin încheierea din 18 martie 2024, în prezenta cauză penală prin care s-a aplicat în privința lui Tereșenco Alexandru, măsura preventivă sub formă de obligațiunea de nepărsire a țării pe un termen de 30 (treizeci) zile, cu încetarea măsurilor de căutare la data definitivării sentinței.

Corpurile delictelor recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 22.11.2023 - copia buletinului de identitate pe numele Terescenco Alexandru d.n. *****, *****, transmis victimei pe aplicația viber. Copia recipisei scrisă din numele lui Terescenco Alexandru în limba rusă, Copia raportului de inspecție tehnică din 22.06.2023, poliției de asigurare din 26.06.2023 și procura din 29.08.2023 a lui Glijin A. – a se păstra în continuare la materialele cauzei.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la data de 05 aprilie 2024, ora 12:00.

Președintele ședinței,

Judecător:

/semnătura/

Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului
Președintele ședinței,

Vitalie MOROȘANU